

elamisrakuke vanalinna katusealuses

Käisime uudistamas, kuidas ahtakesele põrandaribale tulemüüri ääres terve elamine ära mahutada.

See poissmehekorter tehti tühja kitsukesse katusealusesse, kus varem vaid tiibadega olendid end koduselt tundsid. Nüüd on seal olemas kõik inimesele vajalik: voodi, köök, vann ja kamin. Kunstki seina peal. Sisendusjõuliselt sisustab materjaliservades teostuse kõrge kvaliteet. Endale tehtud.

Siseahitektid **Priit Põldme** ja **Krista Thomson** büroost Joonprojekt võeti abiks keskkonda looma. "Kui ruumiprogramm juba kokku oli pandud," nagu Priit muheleb. Skeemis pidid koos eksisteerima eraldatus ja ühendatus.

Vannituba otsustati siiski eraldada. Ka kööki ei paigaldatud elutuppa tsentraalseadeks, vaid sellele leiti vaimukas paik välisukse lähedal, peaaegu et esikukapis. Koridori tellisena pidi kulgev köögitööpind on esikukapiga osavalt demokraatlikuks tervikuks liidetud. Seina robustsusele vastanduvad valgeks peitsitud puit ja roostevaba teras. Tarmo Luisu dekoratiivsed metallvalgustid ripuvad harjumuspäratult otse tööpinna kohal.

Köögi tööpind on valge puidu lamineeritud imitatsioon, samas kui kappide uksed, mis niiskusega nii palju kokku ei puutu, on kaetud sama karva ehada puiduspooniga.

Totod Ingmar Muusikus

*AVATUD AJALUGU:
Pikk sein, mis kannab
mälestusi mitmest ajastust,
jäeti krohvimata, talad,
kuigi kahjuks uued, vanutati
sobivaks. Ülejäänud pinnad
on kontrastiks siledad,
valged või metalsed, nagu
näiteks köögis, mis on
ehitatud otse esikusse.*

Kui pilk pikemalt põrandal peatub, jõuab vaata-ja teadvusse, et see on erakordselt kaunitl teostatud. Peaaegu võiks uskuda, et jalge all on aus liistparkett! Selgub, et siiski ujuvparkett, küll aga kvaliteetne.

Sarikate kohale paigutatud hõõgtorude tõttu on valgus toas üsnagi summutatud ja põrandalt tagasi ei läigi. Laudade ühenduskohti peaaegu ei eristagi, näpuotsaga vahede tagaotsimine tekitas lausa hasarti!

Põrandaliiste ei ole pandud: valitud on köis. Priit Põldme kiidab: "Liistu ma ei salli, aga päris lahtise servaga ujuvpõranda puhul peaks serva kvaliteet olema kättesaamatult kõrge. Parem juba paigaldada vahesse köis, tolmuimejaga saab selle ju suurepäraselt puhtaks. Niiskust see muidugi ei taha, aga märgtöötlust puitpõranda puhul tarvis ei olegi." Igal juhul vihjab see köis tumepunaka puidu kõrval tagasihoidlikult meresõidule, mis pole poissmehekorteris sugugi vale teema.

KÕIDE PANDUD PÕRAND: Seinte ääres ei ole põrandaliiste. Nende aset täidab kõis, mis mõjub eriti veenvalt just klaasseina jalamil.

VITRIINVOODI: Korteris ühes otsas on kaminanurk, teises, koridorikapis, köök. Kahe vahel seisab klaaskapis magamistuba. Vahele mahub veel täpselt ära söögilaud.

Korstnjalaga kivimüür on jäetud terveks, kuigi algul oli plaanis sinna raiuda väike uks ja lisada selle taha, olemasolevale müüritoole paari jalatäie suurune rõdu, et saaks näiteks suitsetavad külalised õue tossutama ajada. Luba tuli selleks hankida (vahetunud ametnike käest) mitugi korda, kuid kui ehituseks läks, suutsid kallid üleaed- sed selle ikka protestida. Viimaks löödi käega. Kui

oskate piiluda, leiata müüri lõpust sarikate kohalt katuseviilust tillukese akna, kust paistab taeva- laotus.

Keset elutuba troonib istumisnurk - värviliste patjadega uhkeldav diivan on sirutunud sõltuma- tusse hoiakusse, näoga kamina ja teleka poole, all tore vaip. Söögilaul on loogiline koht akna all, kül- jega magamistuba poole.

MITUT SORTI VALGUS: Kuna väikeste armsate akendega korteris päevavalgust napib, on selles ohtralt lisavalgustust, mis on viidud talade kohale. Igasuguseid valgusefekte korrutavad toredasti klaaspinnad.

Siin ongi korteri suurim üllatus: magamisknurk on ülejäänud ruumist eraldatud pea märkamatu klaasseinaga. Klaasidel raame ei ole, tegelikult pole peaaegu seinagi, aimatav on vaid selle funktsioon: veidi markeerida magamistoakuubikut või vajadusel summutada elutoast kostvat muusikat.

Tänavale avaneva aknaga tilluke vannituba mahutab parasjagu vanni, valamulaua ja poti, ruumi on ka pesumasinale, ning nende vahel on võimalik end

veel ka ümber pöörata. Selle võluva ruumi planeering on olnud kenakesti kaelamurdev trikk.

Avatud laetaladega (mis pole küll ajaloolised, vaid värsked, kuid õnneks sulavad oma pragude ja peitsiga ootamatult meeldivalt interjöör) korter on paras segu vanast ja uuest. Kuna taustaks on veel vanalinna hingus, peaks selles vaiksemapoolses kõrvaltänavas elamine üpris koduseks osutama. Vahest peab praegune poissmees seda kodu kalliks ka siis, kui elu sealt lahkuma sunnib? Ja ehk ei sunnigi.

